

Trec anotimpuri

Lucica Boltasu

Nu am cerut nimic mai mult vieții,
Decât să-mi dea iubire, sănătate,
Anii frumoși din timpul tinereții,
M-au amăgit, ca le-oi avea pe toate.

Iubirea am găsit-o, chiar la vreme
Și sănătatea-n trup mi-era avere,
Dar bătrânețea face trupu-a geme,
Ușor, ușor, pierd dramul de putere.

Și ce m-aș face Doamne, fără omul,
Ce mi l-ai dat ca soț prin legământ?
Aș tremura-n furtuni la fel ca pomul,
Ce-și scutură frunzișul pe pământ.

Am spus un "da!" în ceas de bucurie
Și amândoi, prin Harul Tău divin,
Primit-am mirul sfânt de cununie
Și promisiunea unui trai senin.

Dar vai, adeseori pe cărăruie,
Călcăm pierduți mai mult spre înapoi,
Căci nu vedeam drumeagul care suie,
Un pas era-nainte-n urmă doi.

Dar anotimpuri trec și niciodată,
Nu se va-ntoarce vremea de atunci,
Pentru greșeli, ne iartă, Doamne Tată,
Căci am gândit că fi-vom veșnic prunci.

Mai dă-ne forța de-a urca cărarea,
Mână în mână, eu și dragul meu,
În ultim ceas, când cheamă depărtarea,
Să mergem amândoi la Dumnezeu.

Și norii grei, ce-am adunat când firea
Era pe tron, alungă-i Doamne Sfinte,
Căci pocăiți, dorim nespus sfîntirea,
Mai mult decât pot spune în cuvinte.

Îți mulțumim! A Ta-ndurare iartă,
Păcatul tinereții săvârșit,
De-om mai greși, Te rog, acum ne ceartă,

Ca să pășim curați în infinit!

Anii s-au dus dar tâmplele cărunte,
În inimă și gând au pus un jar,
Să-naintăm spre plaiurile sfinte,
Purtând cu noi o cruce și-un calvar.

08/07/13, Sînpetru Mare, TM- Lucica Boltasu